

Cirkeln är sluten – med dubbel symbolik. Den gamla rosettfönstret har återuppstått som altartavla och hantverket är bevarat till eftervärden.

ÅTERBRUKAT I STÄLLET FÖR FÖRBRUKAT

TIDNINGEN STEN HAR tidigare skrivit om det gedigna arbetet med det återskapa det vackra rosettfönstret i Nicolauskapellet i Linköping domkyrka. Resultatet visar tydligt vad modern digital teknik och klassiskt stenhantverk i samspel på högsta nivå kan åstadkomma.

Men projektet understryker även stenens möjligheter till återbruk. Det ursprungliga medeltida rosettfönstret från sent 1200-tal har sedan det demonterats från originalplatsen på södra långväggen återuppstått som altartavla på kapellets norra vägg.

Det var domkyrkokaplan Christer Staaf som lanserade idén att återbruka det gamla fönstret som altartavla.

– Fönstret är så vackert och hugget i ett enda stycke. Tänk vilket fantastiskt hantverk, och tänk hur de fick upp det på

plats på 1200-talskyrkan! Det är också något fint med att det till synes trasiga rymmer skönhet, kommenterar han resultatet.

Stenhuggare Stefan Gullberg och Gullbergs sten- och fasadvård löste både konstruktionen och monteringen medan ABC Svets utförde smidet. Projektet finansierades av Stiftelsen Professor B. Risbergs donationsfond. Det nya kalkstensfönstret är levererat av Borghamns stenförädling, med det gamla glaset återinsatt.

– Det känns som cirkeln nu är sluten i bokstavlig mening, ett nytt fönster har kommit på plats och det gamla får efter 800 år ett nytt liv som kommer att hålla minst lika länge, säger Stefan Gullberg.

TEXT PETER WILLEBRAND